

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 25. Circa decem Præcepta Decalogi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

v Psal. 50.

14.

x Psal. 18. 6.

hunc lætitiæ spiritum in eius obsequio ab ipso Christo Domino petam, dicens cum Dauid: *v Redde mihi lætitiã salutari tui; & spiritu principali confirma me.* O mundi Saluator, qui *x exultasti vt Gigas ad currẽdam viam*, etiam si asperam, & difficilem; impertire mihi spiritus salutem, & lætitiã, quam mihi promeruisti; quò cursum meum ita curram, vt æternam coronam consequi merear. Amen.

MEDITATIO XXV.

CIRCA DECEM

DEI PRAECEPTA.

S. Tho. 1. 2.

q. 100. 4. 4.

¶ 5. ¶ seq.

a Zach. 5. 3.

AD finem huius meditationis consequendum plurimum inuenit, imaginatione fingere figuram aliquam illi similem visioni, quam habuit a Zacharias Propheta, qui vidit volumen siue Pergamenam extensam volantem, longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum: in qua scripta erant peccata eius, qui furatur, & qui iurat in nomine Domini mendaciter, & maledictio, qua illis propterea aueniet. Quod volumẽ venit ad domũ furis, & ad domũ iurantis, & consumpsit eã, & ligna eius, & lapides eius. Hoc, inquit, modo imaginabor coram me magnũ aliquem librum, siue pergamenã latam valde & longam, & in altera eius parte scripta conspiciam iuramenta

menta mea furtiva, murmuraciones, ceteraque
 peccata contra decem Dei praecepta à me com-
 missa. Sicut enim illa ego in mea conscientia, ita
 Deus eadem in iustitie suae libro describit: ut
 tempore suo illa puniat. In altera vero parte
 conscripta in spiciam maledicta, & supplicia, qua
 Deus minatur ijs, qui decem haec praecepta, aut
 illorum aliquod transgrediuntur: conferamq;
 peccata cum supplicijs, in numero, gravitate,
 & duratione: Quare si peccata mea multa fue-
 rint, & supplicia erunt multa: si peccata gra-
 via erunt, & duratura: supplicia erunt gravis-
 sima, & aeterna. Et quoniam supplicia, quan-
 do procul, & quasi multum à nobis distantia,
 conspiciunt, ut parum ingerunt timoris, imagi-
 nabor, volumen illud divinae iustitiae summa ve-
 locitate volare ad domum animae meae, quod iam
 forte prope est; & sedebit hodie supra illam, mor-
 te aut supplicio imparatum me aggrediente. Si
 enim ego festivo, peccata peccatis iumulare,
 Deus etiam accelerabit supplicia; & consumet
 corpus animam, honorem, facultates, & quic-
 quid habeo. salubri hac apprehensione, conce-
 pta, supplicabo Deo Domino nostro, animam
 meam ut clarificet, quò peccata, qua in libro
 illo sunt scripta; & supplicia, qua illi sum pro-
 meritus, ipsius me gratia adiuante cognoscam,
 amare desiam, ut ego poenitentia mea pecca-
 ta deleam; & ipse misericordia sua, qua scripse-
 rat contra illa.

Hoc fundamento iacto, meditationem ingre-
 diar, per decem Dei praecepta desurrendo, ad-

Pars 1.

R

vertens,

Coll. 14.

S. Bonau. o-

p. de di. a

sal. tit. 3.

Et serm. de

decem pra-

sept. tom. 2.

uertens, (vt ait Castianus) diuina praecepta du-
 plicem habere sensum alterum literalem, alte-
 rum spiritualem. Primus pertinet ad vulgares
 homines, qui non aliud querunt, quam vt salui
 sint: Secundus ad eos spectat, qui non satis ha-
 bent, vt fugiant lethale aut veniale peccatum;
 sed, vt perfectionem consequantur, euitare et-
 iam contendunt id, quod imperfectionem ali-
 quam contra finem praecepti inuoluit. Et iuxta
 secundum hunc sensum, modos contra singula
 mandata peccandi annotabimus.

PUNCTVM I.

Exod. 20. 3.

¶

CONSIDERANDA primo sunt, quae
 Deus sanctam suam legem praecipit, & quae
 prohibet: varijque modi, quibus illa
 violatur: per decem Decalogi praecepta, & ea
 quae spiritualiter in eis continentur, discuti-
 endo.

I.

PRIMUM PRAECEPTUM praecipua
 opera praecipit, quae ad fidei, charitatis, Reli-
 gionisque virtutes pertinent: Vnum videlicet
 Deum solum adorare; si miter omnia crede-
 re, quae ipse Ecclesiae suae reuelauit; sperare quae
 promisit; ipsum denique praerebus omnibus
 creatis amare. **CONTRA** hoc praecipuum
 peccatur primum idololatriam & infidelitatem,
 falsos scilicet Deos adorando; aut quod Deus
 reuelauit, omnino negando; aut etiam de eo
 dubitando: ad idem verum referuntur adorare (vt
 scriptura loquitur) proprii iudicij & volun-
 tatis

tatis idolum, a quasi peccatum enim (dixit Samuel) ariolandi repugnare, & quasi scellus idolatria nolle acquiescere: Rebellat enim, qui talis est, contra Deum: Aut ventrem pro Deo habere, dicente Apostolo: b quorum Deus venter est; aut c Avaritiam, de qua idem Apostolus, quod sit simulachrorum seruitus: aut denique, eundem: d qui confitentur, se nosse Deum, facti autem negant: dum debitam illi fidelitatem non seruant.

a 1. Reg. 15. 23.

b Phil. 3. 19. c Col. 3. 5.

d Tit. 1. 16.

SECUNDO, peccatur DIFFIDENTIA, gloriam aut peccatorum veniam obtinendis; aut Deum orationibus meis flectendis, vt eas, iuxta promissionem suam, exaudiat. è contra verò etiam peccatur PRAESUMPTIONE, eadem consequendi, non adhibitis medijs, quibus Deus ea obtinenda statuit. TERTIO, etiam odio peccatur, aut amoris defectu; cum creatura aliqua plus quam Deus amatur; aut Dei voluntas, quò voluntati creaturæ satis fiat, contemnitur; aut denique tepiditate, cum non ex toto corde, totâ animâ, mente & viribus diligimus: sed ipsius & beneficiorum eius obliuiscimur.

SECUNDVM præceptum prohibet quemcunque veritatis, iustitiæ, necessitatis & reuerentiæ defectum in IVRAMENTO: peccatur itaque, si iurem, dicens aliquid contra id, quod sentio; aut promittens, absque intentione implendi; aut, quod malum est: aut non impleam, quod est bonum; aut absque necessitate & utilitate; aut non satis aduertens,

II.

E
P
ONTE
E.

quæ dico ; aut sine ea reuerentia , quæ summi Dei nomini debetur, quotiescunque illud ore profertur: peccatur in infringendo VOTVM; aut eius executionem sine causa differendo; aut si in eius custodia negligens fuero; degenerando videlicet ab ea perfectione , quam profiteor.

III.

TERTIVM PRÆCEPTVM de FESTORVM SANCTIFICATIONE prohibet omne opus seruire; iubet verò sacro Missæ interesse. peccatur ergo contra illud, in primis, si quod seruire opus prohibutum fecero ; aut sacro Missæ non interfuero; aut sine debitâ reuerentiâ, & attentione; aut si eisdem dies in rebus, & a festo, & a fine, propter quem sunt instituti, alienis, orandi videlicet, & glorificandi Deum, consumpsero.

IV.

QUARTVM PRÆCEPTVM iubet, carnales PARENTES nostros HONORARE; eisdem in suis necessitatibus adesse; & iustis illorum præceptis obtemperare : Idemque de Patribus Spiritualibus, Pædagogis, & superioribus, est intelligendum ; quorum iussis æquè est obtemperandum ; nihil contra illa faciendum; nec iudicij proteritiâ, nec voluntatis tergiversatione, aut executionis dilatione obstitendum. Et adhuc ad maiorem huius perfe-

c Phil. 2. 3.

1. Pet. 13.

tionem omnes, humilitatis gratiâ, tanquam mihi superiores sunt obseruandi, omnes honorandi : s. omni humana creatura propter Creatorem deferendum.

V.

QUINTVM PRÆCEPTVM prohibet

Occi-

OC CIDE RE, quo totum illud prohibetur, quod meditatione 22. de Ira diximus.

SE D vt rem spiritualiter magis exponam.

Primus occidendi modus est, quo meā animam culpa occido: quia gratiæ vitam ei adimo. *Secundus* est, quo *g SPIRITVM extinguo*, hoc est Spiritus sancti inspirationes; bona illa desideria, quæ suggerit, nihili faciendo. *Tertius*, h *Christum intra me ipsum crucifigendo*, ipsius sanguinem ijs operibus conculcando, propter quæ secundo fuisset crucifigendus, nisi prima crucifixio suffecisset. *Quarto*, occido etiā proximorum animas, dum illos scandalizo; & malo meo exemplo ad malum pertraho; aut si correctione, consilio, aut eleemosyna spiritali illis non succurro, quādo me charitas, ad id obligat. Quemadmodum dicitur occidere pauperem, qui corporalibus misericordiae operibus illi non subuenit.

g 1. *Thess.* 5.
19
h *Heb.* 6. 6.

D. *Ambr.* d.
16 C. *pasce*
fame moriē
tem: si non
pauisti, oc-
cidisti.
VI.

SEXTVM est, NON MECHARI: quod ea prohibet, quæ vigesima meditatione de luxuria diximus: sed sunt alij modi adulterij, & fornicationis spiritualis, dum Deus, qui verus est animarum sponsus, deseritur: vt inordinato amore alicui creaturæ coniungamur. Item, dum opera, aut i *verba Dei adulteramus*, si ea i 2. *Cor.* 2. 17 fiant, aut dicantur, non ad placendum ipsi; aut ad spirituales filios gignendos, qui ipsi placeant; sed propter meam voluptatem, aut temporale commodum: aut denique, si Dei nimium oblitus, in rebus ociosis, & caducis occupatus, vitam ducam.

i 2. *Cor.* 2. 17
Cassi. Coll.
14. *cap.* 11.

E
P
O
N
T
E

VII.

S. Basil. ser.
de Abdicat.
rerum.

SEPTIMUM PRAECEPTUM est, NON FURARI: quo prohibetur quicquid in Medit. 21. de Avaritia diximus. Et praeterea spiritualiter furor, destruoq; multa aliena, inuito eorū domino. Nam in primis Dei gloriā mihi usurpo, donaque mihi attribuo; tēpus, q̄ in eius obsequio expendendū esset, frustra consumo; nō reddo illi, quā, vel ob peccata mea, vel ob collata in me beneficia, teneor; nec. n. pro illis poenitentia ago; nec pro his me gratū exhibeo. usurpo etiā voluntatem, quam obedientiae voto prius illi tradideram; & eius autoritatē, cū proximorum meorū secreta, quae ad ipsius Tribunal spectant, dijudico: Destruo similiter charitatē, & spirituales proximorum diuitias, ad partes accedens Sathanā, Latronum Capitanei, quem in agendis de eis praedis adiuvo.

VIII.

OCTAVUM est, NON DICERE FALSVM TESTIMONIUM, quo prohibetur peccata omnia linguae, q̄ contra honorē, & famā proximi tendūt, quorū aliq̄ supra fecimus mentionem, Med. 22. de Ira. Prohibetur itē temerē de rebus proximi iudicare; aut eas in peiorem partē, absque sufficenti causa, interpretari; aut quacūq; mendacij fictionisve specie decipere, qualis est hypocrisis, adulario, similiaque verba, quae in speciem tantū dicuntur; quemadmodū etiā officia, quae absque implendi animo offeruntur.

SPIRITUALITER verò hoc praecipuum interpretando, in ipsum Deum falsum dico testimonium; cū de eius bonitate, misericordia, Iustitia, aut providētia, abiectē sentio: & cum

praviq;

pravis meis operibus, infamiae notam eis Inuro; & opinionis existimationem ipsius Legi & Doctrinae imminuo: Sic enim ego sum causa cur *Sanctum eius nomen inter gentes blasphemetur*, aut minoris fiat: & inter ipsos Fideles minor eidem reuerentia exhibeatur. Deo item mentior, quando non impleo, quod illi promisi; aut propositum, aliquid pro eius obsequio faciendi, muto.

k Isai. 52. 5.
Rom. 2. 24.

NONVM DECIMUMQUE praecipuum in sexto & septimo factis sunt explicata.

POSTQUAM haec peccata perpendero, magno animi dolore & pudore, illorum me reum coram ipso Deo agnoscam, dolens quod illa admiserim: & quamuis vel *Unicum praecipuum* transgressus fuisset, debeo (vt S. Iacob. ait) *10. Iacob. 2.* me *omnium reum* agnoscere: quia in vnoquoque inuenitur, quod in omnibus spiritualiter prohibetur: Nam vel solum vnu lethale peccatum, eo modo, quo diximus, est Idololatria, Infidelitas, odium, homicidium, adulterium, furtum, falsum testimonium. Quare infamibus huiusmodi verbis me ipsum arguere possum: O Idololatra, infidelis, adulter, latro, falsarie, homicida, cur ausus es, Deum tantae Maiestatis, tot modis iniuriam afficere? Quomodo non dolore dissiliat cor tuum, qui Domini tui mandata aded iusta perfrigeris. O DEVS anime meae, vtinam cum Davide dicere possem: *136. Psal. 136.* *Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.* Da mihi,

DOMINE, copiosas has lachrymas, quibus

R 4 bus

E
P
ONTE
E.

bus innumerabiles culpas meas eluere pos-
sim.

PUNCTVM II.

SECVNDÒ, consideranda sunt maledicta,
quæ Deus in legis suæ transgressores con-
gerit; & horrenda, quæ illis tam in hac,
quàm in futura vita minatur supplicia.

I.

HOC potest in primis expendi ex terribili
illo horum maledictorum catalogo, quem
Moyfes in duobus Deuteronomij capitibus
confecit, dicens populo illi: si Dei legem, quam
ipse promulgauerat, transgredierentur, fore vt
talia illis euenirent, & eos apprehenderent. a

a Deut. 27. Maledictus eris in ciuitate, maledictus in a-
15. & 28. 15. gro, maledictus fructus ventris tui, & fru-
ctus terra tua; armenta bouum tuorum, & gre-
ges ouium tuarum; maledictus eris ingrediens,
& maledictus egrediens. mittet Dominus super
te famem, & esuriam; & increpationem in
omnia opera tua, donec conterat te, & per-
dat velociter. Adiungat tibi Dominus pestilen-
tiam, donec consumat te de terra; percussat te
Dominus egestate, febre, frigore, ardore, &
aestu, & aere corrupto, ac rubigine; & perse-
quatur, donec pereas. Sit calum, quod supra te
est, aneum; & terra, quam calcas, ferrea: Det
Dominus imbrem terra tua puluerem, & de ca-
elo descēdat super te cinis, donec conteraris; tra-
dat te Dominus eorruentem ante hostes tuos;
sitq; cadauer tuum in escam cunctis volatilibus
caeli, & bestijs terra: & non sit, qui abigat. Et in
hunc modum alia prosequitur horrenda ma-

ledicta:

ledicta: & quasi haec parua essent, addit: b *Att. b Deut. 28.*
gebit Dominus plagas tuas, & plagas seminis *59.*
tur, plagas magnas. & perseverantes; & con-
uertet in te omnes afflictiones Aegypti, quas ti-
misti: & adharebunt tibi, &c. Et quoniam
maledictio Dei non est nudum verbum, sed
ipsum opus cum illo: nullus, qui legem eius
transgreditur, ea euadet maledicta, quae Deus
in eum congesserit: ac denique uniuersim o-
mnes vltima illa comprehendent, quae Chri-
stus Dominus noster *c in die IVDICII* statuet *c Mat. 25. 41*
in damnatos, quorum atrocitatem superius *Medit 15.*
proposuimus. *puncto. 2.*

Horum maledictorum effectus expertus est
miserabilis populus Hebraeus suo tempore:
sed & nos ipsi eorundem multa nunc experi-
mur: quae simul sunt monita, vt nos emende-
mus: huius enim diu. ni legislatoris mens non
est, illis nos irretire; sed timorem incutere: vt
legem fideliter custodientes, ea euadamus. O
legislator iustissime: aequissimum esse fateor,
vt caelum mihi sit aeneum, & terra ferrea; ne
mihi auxilium ex aliqua parte proueniat; &
promeritum me esse, vt ad orationem meam
aures tuas claudas; siquidem meas ego clausi
d ne audierim legem tuam: e & bibi quasi aquam *d Isa. 30. 9.*
iniquitatem: quare iustum est etiam, vt f *e Job. 15. 16.*
dictio sicut aqua intret in interiora mea. Sed *f Psal. 108.*
memor esto, Domine, g quod factus sis pro nobis *g Gala 3. 13.*
maledictum, (quia scriptum est: maledictus o-
mnis, qui pendet in ligno) vt nos a maledicto legis
redimeres: Applica ergo mihi mortis tuae fru-

R 5 etum,

E
P
ONTE
P.

ctum, culpas meas omnes remittendo, quas contra legem tuam admisi, & à maledictis me eripiendo, quæ eisdem meis peccatis sum promeritus.

II.

L I C E T etiam & alias pœnas expendere, quæ decem Aegypti plagis designantur: quibus legis Dei (quæ decem Decalogi præceptis continentur) transgressores puniuntur, ut qui Dei mandato, sicut Pharaon & eius serui, rebelles se exhibeant. Contra illos enim missæ sunt Rana, Muscæ, Ciniphes, Pestes, Locustæ, Fulgura, Fulmina, Grandines, densæque Tenebræ: & ipse Dei Angelus nudato gladio domos illorum ingressus h *Primogenita illorum occidit*; & quæ charissima illis erant, destruxit; donec eadem in mari submergerentur: Quibus plagis similia isti rebelles experiuntur flagella, donec vicinò tribulationum mare, quod liberum iustis transitum præbet, ipsos ob scelera, & rebellionem suam absorbet, atque suffocat: & sicut plumbum in profundum Inferni descendunt, ubi æterno illo igne liquefient, & cruciabuntur.

III.

N E verò, eas plagas antiquos tantum, & ante Christi aduentum tetigisse, existimaremus, quando Dominus i *Deus ultionum appellabatur*: voluit earundem in Apocalypsi fieri mentionem. Diuina enim prouidentia, quæ in legis suæ obseruatores benigna est, etiã est in transgressores seuerata: habetque in promptu k *septem Angelos, cum septem tremendis tubis; & septem alios cum septem phialis plenis iracundia ipsius, quas m effundunt super terram*, ut peccatores tremen-

h Exod. 15.
19.

i Psal. 93. 1.

k Apoc. 8. 7
15. 7.
m 16. 1.

dis

dis his plagis percutiant. Quomodo nō tremis, anima mea, diuinæ Legis transgressionem, quæ terribiles ad eò, Zelantesq; habet ultores? Cur te non terrent tubarū illarū clangores? non horres horrenda phialarum illarum vitia? quomodo ad tot plagarū atrocitatem non attonitus haeres? O IESU MICISSIME, qui vulnera quinque in cruce sustinisti imò à planta pedis vsq; ad verticem capitis in ea fuisti vulneratus: adhibe culpis meis, pretiosi tui sanguinis antidotū, quò ab horrèdis huiusmodi plagis eripiar.

IV. **VLTIMO**, ad quasdā etiā particulares pœnas descēdere possumus, quas in particularium quorundā mandatorū transgressores Deus in Scriptura minatur. Exempli causā: *n vir multū* n Eccl. 23. 12 *iurās implebitur iniquitate, & nō decedet à domo illius plaga.* Vbi grauissimæ duæ huius vicij pœnæ indicantur: quòd eius hominis domus culpis pœnis, & plagis spiritualibus sit replēda; & vsq; ad fundamenta euertenda: quòd etiam maledicta illa *ovoluminis* initio huius mē- o Zach. 5. 3. *ditionis posita confirmant.* Item in eum *p O-* p Prou. 30. *culum, qui subsannat patrem aut matrem, ait* 17. *Sapiens, effodiant illum corui de torrentibus, & comedant illum filij aquila.* Huiusmodi enim indignus est, qui diu viuat; sed infamem mortem obeat: & in futura vita corui, & aquilæ inferni extrahant illi oculos, & excæcent obstinatione; eiusq; viscera ingenti dolore vorent.

Adhunc modum possunt, & alia supplicia perpendi iuxta dicta in septem precedentibus meditationibus.

PUNCTVM III.

CONSIDERANDAE tertio loco sunt BENEDICTIONES, quas in Legis obseruatores effundit DEVS, benedictiones inquam corporales, & spirituales; temporales, & aeternas.

a Deut. 28. 1

HO C possum primum expendere ex earum catalogo, quem in eodē Deuteronomio texuit Moyfes, populo suo dicens, a *Si audieris vocem Domini Dei tui, vt facias atque custodias omnia mandata eius, qua ege precipio tibi hodie, veniet super te omnes ha benedictiones, & apprehendent te: Benedictus tu in circuitu tuo, & benedictus in agro benedictus fructus ventris tui, & fructus terrae tuae, fructusq; iumentorum tuorum: greges armentorum tuorum, & caula ouium tuarum: Benedicta horrea tua, & benedicta reliquia tua: Benedictus eris ingrediens & egrediens: Dabit Dominus inimicos tuos: qui consurgunt aduersum te, corruentes in conspectu tuo: per vnā viam venient contra te, & per septem fugient a facie tua. Emittet Dominus benedictionem super cellaria tua, & super omnia opera manuum tuarum: beneduetq; tibi in terra, quam acceberis. Suscitabit te Dominus sibi in populum sanctum; sicut iurauit tibi: si custodieris mandata Domini Dei tui, & ambulaueris in viis eius: Videbuntq; omnes terrarum, populi, quod nomen Domini inuocatum sit super te: Et timebunt te. Abundare te faciet Dominus omnibus bonis; fructu vteri tui, & fructu iumentorum tuorum; fructu terrae tuae, quam iurauit Dominus patribus tuis, vt daret tibi.*

Aperiat

Aperiet Dominus thesaurum suum optimum caelum: vt tribuat pluuiam terra tua in tempore suo: benedicetq; cunctis operibus manuum tuarum: si tamen audieris mandata Domini Dei tui qua ego pra: ipso tibi hodie: & custodieris, & feceris, ac non declinaueris ab eis, neque ad dexteram, neque ad sinistram.

HAS benedictiones prosequitur Moyses: quae etsi temporales, vt statui & conditioni imperfecti illius populi accommodatae, indicant tamen alias multo maiores, & spirituales, quas Deus christiano populo impertit: licet neque temporales illi denegentur, etiam modo quodam excellentiori. Na caelestis nostri patris providentia, (sicut ipsius filius nobis promisit) recepit, se, conuenienti modo, eas distributurum. *b* *Hac enim omnia, ait, adiuuauit vobis. Qui enim aperit manum suam, & implet omne animal benedictione, melius eadem aperiet, vt filios suos repleat.* *b* Mat. 6. 33. *c* Pjal. 14. 4. 16.

HINC gradum faciam ad perpendendas spirituales benedictiones, quas idem Dominus, Legis suae obseruatoribus impertit. In qua obseruatione eminenter ipse includit etiam illa bonorum genera, HONESTVM, VILE, ac DELECTABILE: ex quibus iucundum alium catalogum texuit Dauid: In primis enim: *d* *Lex, ait, Domini immaculata est & sanctissima, conuertens animas: Testimonium Domini fidele, sapientiam praestans paruulo, & virtutes reliquas. Est deinde VUTILISSIMA, ad obtinenda omnia bona, quae desiderari possunt:*

non

E
P
ONTE
E.

c *Prom.* 3. 2. non animæ solùm, sed etiam corpori. e *Longitudinem enim dierum, ac Sapiens, & annos vita, & pacem apponent tibi, si precepta mea cor tuum custodiat. Quare desiderabilior est super aurum & lapidem pretiosum multam, & quam omnes thesauri terræ. Est itom g* *DVL C I S S I*

g *Psal.* 18. 11
Eccl. 24.
 27.

h *Psal.* 20. 4

i *Psal.* 83. 8.

k *Prom.* 10. 6

l *Matt.* 25.
 34.
Medit. 15.
 puncto. 1.

Hinc est quod Tyrones præueniat Deus hinc *benedictionibus dulcedinis*, ut cum læticia viam mandatorum eius currere incipiant. Proficientibus etiam *dat Legulator hic benedictiones dulcissimas, ut eant de virtute in virtutem usque ad culmen perfectionis. k Super caput etiam perfectorum iustorum Benedictio Domini*, quibus aliquid impertit delibandum eius, quo fruuntur in gloria.

Et denique, in die Iudicij suprema illis benedictione benedicens, dicit: *I venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi. ut supra perpendimus.*

Ex harum benedictionum consideratione, & earundem cum maledictionibus in proximo puncto positis collatione, tres præcipuos maximique momenti affectus in me excitare conabor.

Primus est, ingentis **DOLORIS** ob Legem adeo sanctam, utilem, & suauem à me violatam: propter quod cælestibus eius benedictionibus indignum me reddiderim, tria vero mala

mala

mala incurrerim, tribus illis bonis omnino contraria. Nam cum transgressione Legis coniuncta sunt vitia, quæ corpus, & spiritum maculant, & omnia temporalia, & æterna damna, quæ idem corpus, & anima patiuntur, & omnes denique tristitiæ, & amaritudines, quæ cor nostrum affligunt.

SECUNDVS affectus est FIDUCIA B, qua firmiter sperem, si Dei legem seruaero, obtenturum me benedictiones, quas ille promittit, memor memorabilium illorum verborum Ecclesiastici: *m Homo sensatus credit Legi, & Lex illi fidelis*, quasi dicat, iustus & Lex mutuam sibi fidelitatem obseruant: iustus fidelis est in parendo Legi, & Lex illi, præmia reddendo: illa ipsum in periculis tuetur, consolatur in aduersis, dirigit in prosperis, consulit in dubiis, auxiliatur in negotiis, facitque ut eius Orationes exaudiantur, auxilium fert illi in vitâ protegit in morte, ac denique, in gloriâ coronat. Esto ergo anima mea, Legi Dei fidelis, & illa tibi fidelis erit: ne desis in iis, quæ illa iubet: & non deerit illa in iis, quæ promittit: *lauda summum tuum Legislatorem in n Psalterio decem chordarum. decem eius mandata seruando: & particeps fies promissorum eius: ne dicas, vt impij Israelitæ: o Vanus est qui seruit Deo, & quod emolumentum, quia custodimus præcepta eius? p Conuertere potius seriu ad Dominum dolens, quod illa fueris transgressus, & videbis, quid sit inter iustum & impium, & inter seruientem Deo, & non seruientem ei.*

Eccl. 33. 3

n Psal. 32. 2.

o Malach. 3. 14.

p & 18.

TERTIVS affectus debet esse magni A-
 MORIS, & æstimationis LEGIS Dei, studèdo
 q *Pron.* 3.3 (vt ait Salomon) q eã *describere in tabulis cor-*
 7.3. *dis mei*, quæ sunt tres animæ facultates: in me-
 moria, vt eius semper recorder; in intellectu,
 vt continuè de illa mediter; in voluntate, vt
 illam amem, vitamq; ipsam, si opus erit, pro
 illa exponam, & (vt dixit Moyfes populo tuo)
 r *Deut.* 6.7. *r meditabor sedens in domo mea, & ambulans in*
 itinere, dormiens atq; consurgens; & ligabo e-
 am, quasi signum in manu mea, eritq; & mœue-
 bitur inter oculos meos, vt me ducat, dicens cū
 s *Psal.* 118.97. *Dauides Quomodo dilexi Legem tuam, Domi-*
 ne, tota die meditatio mea est. O Legislator
 t *Psal.* 86.31. *dulcissime, qui factus homo, statim t Legem*
 Dei posuisti in medio cordis tui: eandemq; gra-
 u *Hier.* 31.33. *tiã tuã u in electorum tuorum cordibus scribis.*
 scribe, quæso, & in meo, ita vt nunquam delea-
 x *Dan.* 12.1. *tur; sed sim dignus x scribi in libro vitæ, y ex quo*
 y *Apoc.* 3.5. *non deleat in æternum.*

P R A E D I C T O R V M
conclusio.

EX his, qua in hac Meditatione sunt dicta,
 summam quandam colligere licet titulorum
 siue causarum, cur grauiter dolendum mihi sit,
 quòd diuinam legem sim trãsgressus; & cur ad
 exactam, & perfectam eius obseruantiam ani-
 mare me debeam. Primus titulus siue causa est,
 quòd lex ipsa iusta sit ac sancta, omne genus bo-
 norũ eminenter complectens: Secundus, vt ma-

ledicta, plagasq; temporaneas, & aternas, quas
 illa minatur, euadam: Tertius, vt consequar be-
 nedictiones huius, & futura vita, quas illa pro-
 mittit. Quartus ac praecipuus, quod legulator sit
 talis, hoc est Deum infinitè bonus, sapiens, potens,
 & infinitus benefactor: à quo omne bonum meū
 dependet, tēporale & aternū. qua sola ratio suf-
 ficiere deberet, ad amandum legem à tali Patrē
 latam; vehementerq; dolendum, ob eius trans-
 gressionem. Quintus, quod idem legulator homo
 factus, eā in medio cordis sui posuerit; veneritq;
 vt eā plenissime impletet, ne vno iora aut apice
 vno praetermisso: vt suo me exemplo ad eius cū-
 stodiam impelleret. Sextus, fidelitas ipsius legis
 erga obseruantes, & experientia, quam habeo;
 quod bene mecum agatur, cum eam seruo: quia
 magna fruor pace & serenitate conscientia, la-
 titia, & in Deum fiducia: contra verò quam mā-
 le, quando eam transgredior: cor enim meum pra
 culparum magnitudine, timore nimio, conscien-
 tia remorsu, & aliarum miseriarum tribulatio-
 ne totum concutitur, & contremiscit. Ac deni-
 que, quod in mortis hora, nihil me magis affliget,
 quam, Dei me legem violasse; nec magis animum
 eriget, quam eandem obseruasse: vt potest ex qu-
 selus, aut damnatio mea pendeat aeterna. Ex quo
 sicut Ecclesiastes suum librum, ita ego hic conclu-
 dam. & Deum time, & mandata eius obserua: hoc
 est enim omnis homo. & distinct. us: in hoc con-
 sistit esse h. minem, & executio omnium; qua o-
 mnis homo prestare tenetur. Et qui huic debito
 non satisfacit, etiā in esse hominis, & eius natura

z Eccl. vli
 13.

Pars. i.

S deficit

E
 PONTE
 F.

deficit : ideoque iumentis & bestis est similia.

MEDITATIO XXVI.

CIRCA QVINQVE

sensus, potentias, anima externas.

PUNCTVM I.

RIMUM, reuocanda sunt in memoriam peccata, quæ quinque sensibus admisi, & aliis externis corporis facultatibus: de quibus me coram Deo accusabo.

I.

ET PRIMUM OCVLIS peccaui, dum videndis rebus pulchris, vanis, curiosis, noxiis, solius vanitatis, curiositatis, aut sensualitatis intuitu, delectatus sum; cum immodestia, carnis libertate, aut aliorum offensione. Sæpe itaq; rebus videndis pecco, aut intentione, aut aspiciendi modo: dum sublimes illos leuiter huc illuc gyro circumspiciens.

AVRES habui apertas ad vanos sermones, curiosos, noua impertinentia, adulationes, laudes proprias, murmuraciones, detractiones quas nec reprehendi, nec impediui; imo forte nec ingrata illa mihi esse ostendi, etiam si vel iustitiæ, vel charitatis lege ad id tenerer, & quoniam hæc mihi valdè arrident, offendunt me sermones boni; graue mihi est conciones audire, monita, & correptiones eorum, qui iure suo illas mihi adhibent interdum. ODO-

RATV, GVSTATV, TACTV, in multis deliqui, circa gulã, & luxuriã, sicut in horum